

Η κοινή λογική σε παγκόσμια ανεπάρκεια

/ Γνώμες

Είναι πολύ σημαντικό ο άνθρωπος να διαθέτει την κοινή λογική, το common sense όπως θέλουν να το ονομάζουν οι γλωσσομαθείς. Όλοι την επισημαίνουν. Πόσοι όμως την διαθέτουν αυτή την κοινή, την απλή λογική.

- Γράφει ο Δρ. Γεώργιος Ν. Κόϊος, Ιατρός-Ενδοκρινολόγος

Οι άνθρωποι ως ψυχοσωματική ύπαρξη λαμβάνει ερεθίσματα και μηνύματα αισθητικά και πνευματικά. Τα αισθητά τα παίρνει μέσω των αισθήσεων του (όραση, ακοή, αφή, γεύση, όσφρηση). Τα ερεθίσματα αυτά των αισθήσεων μεταφέρονται μέσω κεντρομόλων νευρικών ινών στα ειδικά για κάθε αίσθηση κέντρα του εγκεφάλου. Εκεί ο εγκέφαλος τα επεξεργάζεται, τα συνειδητοποιεί και ως γνώση τα μεταφέρει στο νου, ο οποίος αποτελεί τον πυρήνα της ψυχοπνευματικής υπόστασης του ανθρώπου. Με την συμμετοχή όλων των ανώτερων νοητικών λειτουργιών τα ερεθίσματα του , τα αισθητικά, και τα πνευματικά , τα οποία αποτελούν βιωματικές καταστάσεις που υφίστανται κριτική

ανάλυση, σύγκριση και ταξινόμηση, δημιουργούν στον άνθρωπο την γνώση.

Την γνώση αυτή τη χρησιμοποιεί η λογική, ώστε ο άνθρωπος να αντιδρά με λόγου γνώση, με γνωστική εμπειρία, και αυτό αποτελεί την ελάχιστη γνωστική αντίδραση που προέρχεται από το βίωμα του ανθρώπου και συνιστά την κοινή λογική.

Η μεγάλη αξία της κοινής λογικής βρίσκεται στην απλότητά της.

Δεν μπλέκεται στο χάος των πολυσύνθετων λογισμών. Ο προβληματισμός είναι απλούς, σαφής, ακριβής και η αναζήτηση της αλήθειας, των λύσεων, των απαντήσεων του τρόπου αντιμετώπισης των προβλημάτων που πιθανό να προκύψουν είναι απλός και καθαρός.

Στην κοινή λογική η έννοια των λέξεων έχουν συγκεκριμένη υπόσταση και δεν μπερδεύονται μεταξύ τους. Είναι ξεκάθαρη η διατύπωση ενός προβλήματος που προκύπτει και η λύση που προτείνεται δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνείας. Όταν αρχίζει ο βερμπαλισμός σημαίνει ότι σκοπός είναι η δημιουργία σύγχυσης.

Για παράδειγμα, η κοινή λογική λέγει ότι το ψέμα είναι κακή συμπεριφορά και επομένως δεν πρέπει να λέμε ψέματα ή να διαδίδουμε ψεύτικες ειδήσεις. Αποτελεί ξεκάθαρη θέση χωρίς « ναι μεν αλλά».. Όταν αρχίζουν δικαιολογίες γιατί ειπώθηκε το ψέμα, προκειμένου να καλυφθεί, αρχίζουν και τα προβλήματα.

Την σημερινή εποχή οι ψεύτικες ειδήσεις και οι ψεύτικες συμπεριφορές χρησιμοποιούνται ευρύτατα σε παγκόσμιο επίπεδο. Όλοι βλέπουμε τα αποτελέσματα. Η καχυποψία, η αβεβαιότητα και η ανασφάλεια αγγίζουν το σύνολο της ανθρωπότητας.

Η υποκρισία, επίσης, για την κοινή λογική είναι απαράδεκτη συμπεριφορά, άρα απορρίπτεται. Η ευθύτητα και όταν δημιουργεί πόνο είναι ευπρόσδεκτη και δημιουργεί σχέσεις εμπιστοσύνης. Αντίθετα η υποκριτική συμπεριφορά πολιτικών και μεγάλων δυνάμεων οδηγούν σε επικίνδυνες και συνήθως θανατηφόρες συνέπειες.

Στην καθημερινότητα, οι απλές οικογενειακές σχέσεις, αλλά και στην ευρύτερη κοινωνία, όταν χρησιμοποιείται η απλή λογική οδηγεί σε αρμονική συνεργασία και ήρεμη, ειρηνική ζωή.

Η απλή σκέψη ότι η ανάρμοστη συμπεριφορά ενός προσώπου δημιουργεί δυσάρεστη και ανεπιθύμητη κατάσταση στο οικογενειακό και στο κοινωνικό περιβάλλον, οδηγεί τον σκεπτόμενο άνθρωπο να συμπεριφέρεται με τρόπο που δεν

προκαλεί και δεν στενοχωρεί τον συνάνθρωπό του (τον ή την σύζυγο, το παιδί, τον γονιό, τον αδελφό, τον συνάνθρωπο την κοινωνία).

Όταν ο άνθρωπος χάνει την απλότητά του και γίνεται σύνθετος δημιουργούνται προϋποθέσεις και αυξημένος κίνδυνος να εκδηλωθούν προβλήματα. Σύνηθες είναι ο προσανατολισμός της σκέψης και των δραστηριοτήτων στην προσωπική ικανοποίηση. Η στάση αυτή δίνει αφορμή και δικαίωμα στο ε γ ώ του, να εκδηλώσει απαιτήσεις για ικανοποίηση παθών. Και είναι πολλά τα πάθη που έχουν αφετηρία το ε γ ώ ή μάλλον όλα τα πάθη ξεκινούν από το ε γ ώ. Η λαχτάρα του πλούτου, της εξουσίας, της υπεροχής, της μοναδικότητας, της αυθεντίας, της επίδειξης, η πλεονεξία, η λαγνεία, η αυθαιρεσία αποτελούν ένα μέρος τους.

Όλα αυτά τα πάθη – που ακολουθούνται στην συνέχεια και από άλλα – αποτελούν τον στόχο και σκοπό του ε γ ώ. Προκειμένου να πραγματοποιηθούν, αν υπάρξουν εμπόδια πρέπει να εξαφανισθούν.

Η κοινή λογική, η οποία δείχνει τους κινδύνους από τέτοιες συμπεριφορές, απορρίπτεται ή ορθότερα θεωρείται εμπόδιο.

Το άτομο βρίσκει ένα σωρό δικαιολογίες για να καλύψει την α-νόητη συμπεριφορά του. Προβάλλει με έντονο τρόπο τα ατομικά του δικαιώματα, την ελευθερία του να τα ασκήσει, αδιαφορώντας αν ο ίδιος καταπατά τα δικαιώματα των άλλων. Δεν τον ενδιαφέρει. Δικαιολογεί την συμπεριφορά του καθώς πιστεύει ότι προκειμένου να πετύχει τον στόχο του, ο σκοπός αγιάζει τα μέσα, έστω και αν χρειασθεί να πατήσει επάνω σε πτώματα. Το μόνο που τον απασχολεί είναι να πετύχει αυτό που επιθυμεί, ανεξάρτητα από τις δυσάρεστες επιπτώσεις στο στενό ή ευρύτερο περιβάλλον.

(Συνεχίζεται)

Πηγή: pemptousia.gr